

2024/1668

12.6.2024

DECYZJA RADY (UE) 2024/1668

z dnia 30 maja 2024 r.

dotycząca stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na 16. Posiedzeniu Komitetu Stron Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, w odniesieniu do przyjęcia zalecenia i wniosków skierowanych do pięciu państw będących Stronami oraz dotyczących wdrażania przez nie tej konwencji w zakresie kwestii związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 78 ust. 2, art. 82 ust. 2 i art. 84, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia przystąpiła do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (zwanej dalej „konwencją”) na podstawie decyzji Rady (UE) 2023/1075⁽¹⁾ w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii oraz na podstawie decyzji Rady (UE) 2023/1076⁽²⁾ w odniesieniu do kwestii związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, w zakresie, w jakim wchodzi one w zakres wyłącznych kompetencji Unii; konwencja weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 października 2023 r.
- (2) Zgodnie z art. 66 ust. 1 konwencji, zadaniem Grupy ekspertów do spraw przeciwdziałania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (GREVIO) jest czuwanie nad wdrażaniem przez Strony konwencji. Zgodnie z art. 68 ust. 11 konwencji GREVIO ma przyjąć sprawozdanie i wnioski dotyczące działań podjętych przez daną Stronę w celu wdrożenia postanowień konwencji.
- (3) Zgodnie z art. 68 ust. 12 konwencji Komitet Stron konwencji może przyjąć zalecenia zaadresowane do Strony. Zalecenia opierają się na sprawozdaniu GREVIO oraz zawierają rozróżnienie między środkami, które zdaniem Komitetu Stron konwencji dana Strona powinna podjąć jak najszybciej, z wymogiem złożenia sprawozdania z podjętych działań Komitetowi Stron w ciągu trzech lat, a tymi, które – choć ważne – mogą zdaniem Komitetu Stron zostać potraktowane jako drugorzędne pod względem pilności. Na zakończenie trzyletniego okresu dana Strona musi złożyć Komitetowi Stron sprawozdanie z podjętych środków w dziesięciu konkretnych obszarach objętych zakresem konwencji. Na podstawie tych informacji oraz wszelkich dodatkowych informacji uzyskanych od organizacji pozarządowych, społeczeństwa obywatelskiego i krajowych instytucji ochrony praw człowieka Komitet Stron przyjmuje wnioski dotyczące wdrażania zaleceń, przygotowane przez Sekretariat konwencji.
- (4) Oczekuje się, że na swoim 16. posiedzeniu w dniu 31 maja 2024 r. Komitet Stron przyjmie następujący projekt zalecenia i następujące cztery projekty wniosków dotyczących wdrożenia konwencji przez pięć państw będących Stronami (zwane dalej „projektem zalecenia i projektami wniosków”):
 - zalecenia w sprawie wdrożenia przez Liechtenstein Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej [IC-CP(2024)1-prov],
 - wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Andory przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)2-prov],
 - wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Belgii przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)3-prov],

(1) Decyzja Rady (UE) 2023/1075 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do instytucji i administracji publicznej Unii (Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 1).

(2) Decyzja Rady (UE) 2023/1076 z dnia 1 czerwca 2023 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej w odniesieniu do spraw związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, Dz.U. L 143 I z 2.6.2023, s. 4).

- wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Malty przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024) 4-prov], oraz
- wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Hiszpanii przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024) 5-prov].
- (5) Projekt zalecenia i projekty wniosków dotyczą wdrażania postanowień konwencji, które odnoszą się do kwestii związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, takich jak kwestie związane z ochroną ofiar, wsparciem udzielanym ofiarom przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, a także do kwestii związanych z azylem i zasadą non-refoulement. Należy zatem ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu Stron w odniesieniu do kwestii związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, w zakresie, w jakim wchodzą one w zakres wyłącznych kompetencji Unii, w szczególności dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1385 ⁽¹⁾, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE ⁽²⁾, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 ⁽³⁾ oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE ⁽⁴⁾, ponieważ przewidywane akty mogą w decydujący sposób wpłynąć na treść prawa Unii, a mianowicie wpływać na przyszłą interpretację odnośnych postanowień konwencji.
- (6) W przypadku Liechtensteinu, projekt zalecenia dotyczącego wdrażania konwencji przez to państwo zakłada potrzebę przyjęcia odpowiednich definicji i ich dostosowania do konwencji (art. 3 konwencji), dążenia do równości płci, w tym poprzez podjęcie środków w tym zakresie, uwzględnienia praw i potrzeb grup narażonych na dyskryminację krzyżową lub zagrożonych taką dyskryminacją (art. 4 konwencji), opracowania kompleksowej strategii lub planu działania na rzecz zapobiegania wszystkim formom przemocy objętym zakresem konwencji oraz ich zwalczania (art. 7 konwencji), zapewnienia organizacjom społeczeństwa obywatelskiego środków finansowych (art. 8 konwencji), przydzielenia zasobów ludzkich i finansowych instytucjom koordynującym (art. 10 konwencji), zharmonizowania systemów zbierania danych oraz przeprowadzania, w regularnych odstępach czasu, badań ludności dotyczących wszystkich form przemocy objętych zakresem konwencji (art. 11 konwencji), zapewnienia bezpłatnego, specjalnego, ogólnokrajowego telefonu zaufania (art. 24 konwencji) oraz stosowania policyjnych nakazów doraźnych mających na celu zapewnienie ofiarom ochrony (art. 52 konwencji). Ponieważ zalecenia w tych kwestiach są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz nie budzą żadnych zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia zalecenia skierowanego do Liechtensteinu.
- (7) W przypadku Andory, projekt wniosków dotyczących wdrażania konwencji przez to państwo zakłada potrzebę zapewnienia, aby odpowiednie zainteresowane strony otrzymywały wystarczające zasoby ludzkie i finansowe (art. 8 i 25 konwencji), aby zapewniono kompleksową i skoordynowaną politykę dotyczącą zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet (art. 7 konwencji), aby zapewniono zbieranie danych dotyczących przypadków przemocy wobec kobiet (art. 11 konwencji), aby umożliwiono ofiarom dostęp do nakazów doraźnych zgodnie z konwencją (art. 52 konwencji) oraz aby spełniono wymogi konwencji dotyczące pobytu ofiar przemocy wobec kobiet (art. 59 konwencji). Ponieważ wnioski w tych kwestiach są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, oraz nie budzą żadnych zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia wniosków skierowanych do Andory.
- (8) W przypadku Belgii, projekt wniosków dotyczących wdrażania konwencji przez to państwo zakłada potrzebę zapewnienia zbierania danych dotyczących przemocy wobec kobiet (art. 11 konwencji), potrzebę zapewnienia, aby ośrodki świadczące pomoc otrzymywały środki finansowe w sposób zapewniający nieprzerwane udzielanie przez nie pomocy (art. 8 i 25 konwencji) oraz potrzebę zapewnienia, aby kwestie związane z przemocą wobec kobiet były uwzględniane przez właściwe organy podejmujące decyzje w sprawie prawa do opieki nad dzieckiem i prawa do widzenia z dzieckiem (art. 31 konwencji). Ponieważ wnioski w tych kwestiach są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz nie budzą żadnych zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia wniosków skierowanych do Belgii.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1385 z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej (Dz.U. L, 2024/1385 z 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiająca normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępująca decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1348 z dnia 14 maja 2024 r. ustanawiające wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w Unii i uchylające dyrektywę 2013/32/UE (Dz.U. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 96).

- (9) W przypadku Malty, projekt wniosków dotyczących wdrażania konwencji przez to państwo zakłada potrzebę wzmocnienia współpracy z podmiotami pozarządowymi, w tym podmiotami świadczącymi specjalistyczne usługi wsparcia, oraz zapewnienia ich skutecznego udziału w opracowywaniu odpowiednich strategii (art. 7 konwencji), zapewnienia kompleksowego zbierania danych odnoszących się do wszystkich form przemocy objętych zakresem konwencji (art. 11 konwencji), podjęcia szeregu środków w obszarze prawa opieki nad dzieckiem i prawa do widzenia z dzieckiem, co pozwoli zapewnić bezpieczeństwo ofiar i ich dzieci (art. 31 konwencji) oraz zapewnienia zgodności ustawodawstwa z konwencją w odniesieniu do nakazów doraźnych, zakazów zbliżania się i nakazów ochrony (art. 52 i 53 konwencji). Ponieważ wnioski w tych kwestiach są zgodne z polityką i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz nie budzą żadnych zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia wniosków skierowanych do Malty.
- (10) W przypadku Hiszpanii, projekt wniosków dotyczących wdrażania konwencji przez to państwo zakłada potrzebę zharmonizowania poziomu wsparcia i ochrony kobiet będących ofiarami w całym kraju (art. 7, 10 i 25 konwencji), zaspokojenia potrzeb w zakresie ochrony kobiet narażonych na dyskryminację krzyżową (art. 4 konwencji), wspierania organizacji pozarządowych zajmujących się prawami kobiet, w tym w zakresie finansowania (art. 9 konwencji) oraz zapewnienia kobietom ubiegającym się o azyl szybkiego dostępu do procedury azylowej i do bezpiecznego zakwaterowania, a także zapewnienia rozpoznawania wśród kobiet ubiegających się o azyl tych, które wymagają ochrony (art. 60 i 61 konwencji). Ponieważ wnioski w tych kwestiach są zgodne z politykami i celami Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, w odniesieniu do azylu i zasady non-refoulement, oraz nie budzą żadnych zastrzeżeń w odniesieniu do prawa Unii, stanowisko Unii powinno polegać na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia wniosków skierowanych do Hiszpanii.
- (11) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (12) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na 16. posiedzeniu Komitetu Stron ustanowionego na podstawie art. 67 konwencji, polega na niewnoszeniu sprzeciwu wobec przyjęcia następujących aktów:

- 1) zalecenia w sprawie wdrożenia przez Liechtenstein Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej [IC-CP(2024)1-prov];
- 2) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Andory przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)2-prov];
- 3) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Belgii przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)3-prov];
- 4) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Malty przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)4-prov]; oraz
- 5) wniosków w sprawie wdrożenia zaleceń dotyczących Hiszpanii przyjętych przez Komitet Stron [IC-CP(2024)5-prov].

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 maja 2024 r.

W imieniu Rady

Przewodnicząca

H. LAHBIB